

V 6. červnu před pěti lety přišla smutná zpráva z kanadského města Victoria, kde ve věku 94 let zemřel jeden z posledních parašutistů shozených v době války na území Protektorátu, člen skupiny Wolfram, Robert Matula.

Narodil se 16. 1. 1918 v Radvanicích. Začal se učit krejčím, ale odešel z učení a raději se učil vulkanizérem. Od roku 1937 nastoupil na šachtu ve svém rodném městě jako horník. Po okupaci vlasti dlouho neváhal, v červnu 1939 překročil hranice do Polska.

Po prezentaci v Krakově byl odeslán do tábora v Malých Bronowicích. Zde musel podepsat pětiletý závazek do Cizinecké legie. Z Polska odjel lodí do Francie a odtud potom pokračoval do Alžíru. Byl přidělen k I. pěšímu pluku Cizinecké legie v Sidi-bel-Abbes. Po vstupu Francie do války byl závazku v Cizinecké legii zproštěn a vstoupil do československé zahraniční armády. S ní se zúčastnil bojů o Francii.

Po jejím pádu odjel s dalšími příslušníky do Velké Británie, kde byl přiřazen k 2. pěšímu praporu. Postupně absolvoval různé kurzy, které jej naučily umění bojové techniky. Jako řidič tanku byl poté převelen k 2. tankovému praporu. V roce 1944 se oženil s Angličankou.

Robert Matula přijal nabídku kpt. Otiska a absolvoval výcvik pro výsadkáře, se kterými se počítalo pro výsadek a odbojovou činnost na území Protektorátu. Po ukončení náročného výcviku byl dne 28. 6. 1944 jako člen desantu Wolfram přepraven do Itálie, na základnu Lauret. V noci dne 13. 9. 1944 byl spolu s ostatními (desant tvořili kapitán Josef Otisk, rtn. Josef Bierský, rtn. Josef Černota, rtn. Vladimír Řezníček, radista rtn. Karel Svoboda a četař Robert Matula) vysazen poblíž Nytrové v Beskydách. Seskok však nebyl úplně úspěšný, došlo k velkému rozptylu, a skupina se s výjimkou Karla Svobody, kterého sebralo Gestapo, dala dohromady až po deseti dnech.

Wolfram navázal spolupráci s partyzány, ale později v důsledku protipartizánských akcí Gestapa se skupina musela stáhnout nejdříve do obce Kunčice pod Ondřejníkem a potom do Líšně u Brna. Zde úspěšně operovala až do konce války.

Po válce přijela za Robertem Matulou jeho manželka s dcerou, ale jejich spokojený život v osvobozené vlasti neměl mít dlouhé trvání. Po únorovém převratu v roce 1948 byl zatčen a souzen, ale nakonec pro nedostatek důkazů musel být propuštěn. Bylo jasné, že zde ho již nic dobrého nečeká, a proto poté, co legálně opustila Československo jeho manželka s dcerou, i on – opět ilegálně – odešel do Německa, odkud se dostal za rodinou do Velké Británie.

Zde žil a pracoval téměř deset let a poté se vystěhoval i s rodinou čítající již dvě dcery a jednoho syna do Kanady.

Jako ostatní bojovníci za svobodu vlasti, která je vyhnala za hranice, i pan Matula přivítal sametovou revoluci. Dne 16. října 1990 byl povýšen na plukovníka pěchoty. Během své návštěvy České republiky se podíval i do Pardubic a Lázní Bohdaneč. V Pardubicích šel po stopách velitele výsadku Silver A Alfréda Bartoše, položil kytičku u pomníku dalšího výsadkáře Potůčka – Tolara a v Bohdanči na Sádkách si prohlédl dům, kde byla za heydrichiády ukrývána slavná vysílačka Libuše. Pan Robert Matula dožil svůj bohatý život v Domově s péčí, protože již téměř neviděl. Za svoje hrdinské činy byl vyznamenán dvěma Čs. válečnými kříži 1939, Pamětní medailí čs. armády v zahraničí se štítky Francie a Velká Británie, 2x Čs. medailí za zásluhy II. stupně a Čs. medailí Za chrabrost před nepřítelem.

Zemřel 12. června 2012.

Vítek Formánek a Eva Csölleová, foto archiv autorů

{phocagallery view=category|categoryid=159|limitstart=0|limitcount=0}